

به نام خداوند جان و خرد

نوشتارهای دوران ینا ۱۸۰۱-۱۸۰۷

اثر

گئورگ ویلهلم فریدریش هگل

ترجمه از:

زیبا جبلی

انتشارات شفیع

تهران - ۱۳۹۷

سرشناسه	:	هگل، گئورگ ویلهلم فریدریش، ۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	Hegel, Georg Wilhelm Fridrich نوشتارهای دوران پنا ۱۸۰۷ - ۱۸۰۱ / اثر گئورگ ویلهلم فریدریش هگل؛ ترجمه زیبا جبلی تهران: شفیعی، ۱۳۹۶.
مشخصات نشر	:	۳۸۸ ص.
مشخصات ظاهری	:	شابک
شابک	:	978-964-7843-51-5
وضعیت فهرست نویسی	:	فپا
یادداشت	:	عنوان اصلی: Ienaer Schriften 1801-1807, 1986
موضوع	:	عیسی مسیح Jesus Christ
موضوع	:	کانت ایمانوئل، ۱۷۲۴ - ۱۸۰۴ م. - نقد و تفسیر
موضوع	:	Kant, Immanuel, 1724-1804-criticism and interpretation
موضوع	:	فیشته، یوهان گوتلیب، ۱۷۶۲ - ۱۸۱۴ م. - نقد و تفسیر
موضوع	:	Fichte, Johann Gottlieb criticism and interpretation
موضوع	:	یاکوبی، فریدریش هاینریش، ۱۷۴۳ - ۱۸۱۹ م. - نقد و تفسیر
موضوع	:	Jacobi, Friedrich Heinrich criticism and interpretation
موضوع	:	فلسفه آلمانی Philosophy, German
موضوع	:	مسیحیت Christianity
شناسه افزود	:	جبلی، زیبا، ۱۳۴۵ - مترجم
رده‌بندی کنگره	:	B ۲۹۴۴ / ۲ ف ۹۲ ی ۱۳۵۶
رده‌بندی دیویی	:	۹۳
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۰۹۹ ۳۰

انتشارات شفیعی

نوشتارهای دوران پنا (۱۸۰۱ - ۱۸۰۷)

نویسنده: گئورگ ویلهلم فریدریش هگل

مترجم: زیبا جبلی

چاپ: هورنو

چاپ اول: ۱۳۹۷

تیراژ: ۵۰۰

شابک: ۵-۵۱-۷۸۴۳-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978-964-7843-51-5

آدرس: تهران، خیابان اردیبهشت، ساختمان اردیبهشت، طبقه همکف،

انتشارات شفیعی تلفن: ۶۶۴۸۴۹۳۹ - ۶۶۴۹۴۶۵۴

فهرست مندرجات

توضیح ناشر	۴
یادداشت مترجم	۵
۱- ایمان و شناخت	۷
۲- رساله توبینگن (۱۷۹۳)	۱۸۷
۳- قطعات بازمانده برن (۹۴-۱۷۹۳)	۲۳۳
۴- زندگی مسیح	۳۰۵
۵- نامنامه	۳۷۹

یادداشت مترجم

مجموعهٔ رسالتهایی که در این مجلد تحت عنوان نوشتارهای دوران
یونا به خواننده علاقمند به آثار هگل تقدیم می‌شود، دنبالهٔ تحوّل
فکری او در ارزیابی آثار ایندگان فلسفه کلاسیک آلمان و نیز
رویکرد انتقادی او به مسیحیت است.

او از سوئی آزادی و شادانگی مذهب رنانیان باستان که خدایان
المپ را به وجود آورد، و از سوی دیگر جواری و حقارت تحت سلطهٔ
استبداد آخرین قیصران روم که دین مسیح را در پی داشت، را مورد
مذاقه قرار می‌دهد و مدلل می‌سازد که مسیحیت به مثابهٔ دین زندگی
خصوصی، دینی که تنها به افراد می‌پردازد، بالضرور، مستقیم‌ترین
فضایل والای یونانیان و رومیان را نابود سازد و دیدگاه را دربارهٔ
زندگی بی‌آفریند که طبق آن همهٔ قهرمانی‌ها و فداکاری‌ها مسخره و بیهوده
رسد، زیرا کسی که تنها به شیشهٔ عمر خود، به دارایی خود، فکر
می‌کند، با غرق شدن در منجلاّب متعفن محافظه‌کاری، به ناگزیر
فداکاری برای بهروزی همگان را حماقت صرف تلقی می‌کند. به
سخن مولوی:

هم چنان هر کاسبی اندر دکان بهر خود کوشد نه اصلاح جهان

هگل حتی خشنودی‌های معنوی حسابگرانه‌تر و فردگرایی را به منزله نمونه خودپرسی عوامانه مردود می‌شمارد، چرا که فقط هدفی بزرگ و فوق منافع کاسبکارانه، که شخص حاضر باشد منافع‌اش را به خاطر آن فدا کند، به وجود شخص معنا می‌بخشد.

لی همان‌طور که می‌دانیم هگل هرگز نتوانست گریبان خود را از وهومات موضع‌اش درباره فلسفه دین مسیحیت و فلسفه مذهب یونان رز باستان رها سازد. او نه تنها در فنومنولوژی روح، بلکه در احاحات‌اش در آثار مذهبی خود، با همین ابهام سردرگم مواجه بود. در نتیجه او نه می‌خواهد ایمانی را به جای ایمانی دیگر، یعنی زیبایی مذهب یونان باستان را جایگزین مسیحیت نماید، به بیراهه می‌افتد.